

Sygn. akt II W 999/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2016r.

Sąd Rejonowy w Pabianicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Jacek Olszowiec

Protokolant: st. sekr. sąd. M. Kłysik

w obecności oskarżyciela publicznego st. inspektora P. J.

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2016r. sprawy **E. R.** z domu F., urodz. (...) w P., córki H. i M. z domu S.

obwinionej o to, że:

w dniu 17.06.2015r. około godz. 10.05 w P. na ul. (...) prowadziła handel w pasie drogowym truskawkami w miejscu do tego nie wyznaczonym

tj. o wykroczenie z art. 54 kw. w zw. z § 2 uchwały nr LXXI/856/10 Rady Miejskiej w P. z 13 października 2010r. zmieniającej uchwałę w sprawie targowisk na terenie miasta P.

obwinioną E. R. uniewinnia od popełnienia zarzucanego jej czynu kosztami sądowymi obciążając Skarb Państwa.

Sygn. akt II W 999/15

UZASADNIENIE

E. R. wraz z mężem W. R. prowadzi plantację truskawek. Zebrane truskawki odstawiali do skupu, ale od pewnego czasu prowadzili również sprzedaż detaliczną (wyjaśnienia obwinionej k. 26).

W dniu 14 maja 2015r. W. R. wystąpił z wnioskiem do Zarządu Powiatu w P. o wydanie zezwolenia na zajęcie pasa drogowego drogi powiatowej nr (...) celem prowadzenia tam sprzedaży truskawek. Decyzją z dnia 18 maja 2015r. zarząd powiatu zezwolił W. R. na zajęcie w tym celu pasa drogowego wskazanej drogi powiatowej w P. na ul. (...) na wysokości posesji nr 18a w okresie od dnia 8 czerwca 2015r. do dnia 30 czerwca 2015r. Z tego tytułu W. R. uiścił stosowną opłatę w kwocie 207 złotych (kopia decyzji k. 16, kopia dowodu wpłaty k. 17).

W dniu 17 czerwca 2015r. w P. E. R. sprzedawała truskawki zajmując pas drogi przy ul. (...), na wysokości posesji nr 18a. Około godziny 10:05 interwencję w stosunku do niej podjęli funkcjonariusze Straży Miejskiej w P., którzy zarzucili jej handel w tym pasie drogi bez zezwolenia, choć okazała wymienione wyżej zezwolenie zarządu powiatu. Zaproponowali jej mandat karny w kwocie 50 złotych, ale odmówiła jego przyjęcia (notatka urzędowa k. 1, wyjaśnienia obwinionej k. 26).

Obwiniona **E. R.** nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i złożyła wyjaśnienia zgodne z ustalonym stanem faktycznym (wyjaśnienia obwinionej k. 26).

Stan faktyczny nie budzi w tej sprawie wątpliwości. Obwiniona nie kwestionuje tego, że prowadziła handel detaliczny truskawkami w pasie drogowym przy ul. (...) w P., na wysokości numeru 18a. Bezsprzeczne jest też to, że posiadała na to stosowne zezwolenie wydane przez Zarząd Powiatu (...). Strona oskarżająca też tego nie kwestionuje aczkolwiek uważa, że obwiniona nie mogła prowadzić handlu w tym miejscu, gdyż nie zostało ono wskazane uchwałą Rady Miejskiej w P. jako miejsce prowadzenia handlu obwoźnego i obnośnego. Nawet jednak gdyby przyznać rację stronie

oskarżającej nie sposób przyjąć, że tym samym obwiniona dopuściła się zarzucanego jej wykroczenia. Wykroczenie można popełnić umyślnie bądź nieumyślnie (art. 5 kw.). Wykroczenie umyślne zachodzi wtedy, gdy sprawca ma zamiar popełnienia czynu zabronionego, to jest chce go popełnić albo przewidując możliwość jego popełnienia na to się godzi (art. 6 § 1 kw.). Z wykroczeniem nieumyślnym mamy do czynienia wtedy, gdy sprawca nie mając zamiaru jego popełnienia, popełnia je jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo że możliwość popełnienia tego czynu przewidywał albo mógł przewidzieć (art. 6 § 2 kw.). W przedmiotowej sprawie z żadną z tych postaci wykroczenia nie mamy do czynienia. Na wstępie należy podnieść, że sąd nie widzi przeszkód do tego, by zajęcia pasa drogowego w celach handlowych dokonała E. R. choć zezwolenie dotyczy jej męża, W. R.. Absurdem byłoby twierdzić, że choć wskazane osoby są małżonkami i razem prowadzą działalność gospodarczą w postaci uprawy truskawek i ich sprzedaży to każde z nich winno wystąpić oddzielnie o zezwolenie na zajęcie w celach handlowych konkretnego pasa drogowego. Tak więc E. R. mogła korzystać z zezwolenia udzielonego jej mężowi. Co się dotyczy umyślności bądź nieumyślności działania nie sposób którąś z tych form zarzucić obwinionej. Jej mąż wystąpił do Zarządu Powiatu (...) o wydanie stosownego zezwolenia na zajęcie pasa drogowego i takie zezwolenie uzyskał. Zostało ono przez niego opłacone. Zezwolenie to zostało wydane na podstawie obowiązujących przepisów. Prowadząc handel w tym wyznaczonym miejscu w dniu 17 czerwca 2015r. E. R. tym zezwoleniem dysponowała. Nie sposób zarzucić jej, że chciała popełnić wykroczenie bądź się na to godziła. Nie można też powiedzieć, że nie zachowała ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, skoro wcześniej jej mąż wystąpił o stosowne zezwolenie i to zezwolenie uzyskał. Nie mogła ona zrobić więcej ponad to, co zrobiła dla uniknięcia naruszenia porządku prawnego.

Odnosząc się jeszcze do końcowego wystąpienia oskarżyciela, który domagając się ukarania obwinionej podniósł, iż przedstawione przez nią zezwolenie mogło naruszać uchwałę rady miejskiej stwierdzić należy, że w takiej sytuacji odpowiedzialnością za wydanie decyzji niezgodnej z prawem w żaden sposób nie można obciążać obwinionej.

O kosztach sądowych sąd orzekł na podstawie art. 118 § 2 kpw.